

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

S V M M A E.

in instantibus patet
esset potent, quia
a, maxime per
hihil est innotu
ex ipse ex hoc
exfrentur, ut
ores in fi. de
nitiis 2.2.
pellatur me
uotione, hoc

requiritur temporealem in quibus locis exerceat, & in
quibus non.
Indubitanter dependet a iurisdicitione, & superioritate.
Requirunt fit iurisdictionem, & non tribuit iurisdictionem, quādo
in causa fit facta mentio de litis pendentia, illiusque processu
coram alio iudice factio.
Indubitanter unus iudex alteri possit, quid requiritur.
Causa quāvis ab recusationem non possit ab ordinario advocari,
& a iurisdicitioni committi.
In recusatione causa ad quem sit recurrendum.

CONSILIVM CXVII.

litisq; contestationem causā antea fuerat inchoata,
ergo tanquam subreptitium non potuit iurisdictionem
transferre, c. inter monasterium, extra de re iud. c. ibi
scrib. ergo illius uirtute non potuit inhiberi. Tercio
4. tunc hoc, ut unus iudex alteri possit inhibere, requirit,
uel qd cā ad ipsū per appellationē deuoluta fuerit,
c. nō soli, de app. in. 6. uel qd in cognitione causę illū
pauerit, ut inq̃t Alex. in d. consi. 9. lib. 4. aut rōne in
cōpetentiā iudicis inhiberi, uel ordinis cāq, ut i d. c. tuā
d. c. lator, & d. c. cām. & p̃p̃ea iudex ecclesiasticus inhi
beri iudici seculari, nō super cā seculari corā illō mora

Y y pro-

procedat, donec per ipsum fuerit cognitū de cā spūa-
li, de qua prius est cognoscēdū. Sed cā, quæ per ordi-
nariū ciuitatis Florentiæ cognoscebatur, nō fuit p ap-
pellationē ad Papā deuoluta, nec Papa, seu eius dele-
gatus prius cōcepit de illa cognoscere, nec cā erat talis,
quæ rōne ordinis esset p iudicē ecclesiasticū cognos-
cenda, nec ē in qua supersedēdum esset, donec per
ecclesiasticū cā spūalis, seu ecclesiastica cēt cognita,
& finita iuxta d. c. tuā cum alijs, ergo dictus iudex de-
legatus Papæ nullo modo potuit inhibere, prout in-
hibuit. ¶ Nō obstat, q̄ Papa cām cōmisit Reuerē. do-
Auditori propter suspicionem, seu reculationem iudicis
ordinarij, qui de cā cōcepit cognoscere, arg. capi-
inter monasterium, de re iud. Spec. in tit. de recusatio-
ne, §. reculari. Quia primo respondetur, q̄ ex quo in
occurrenti casu corām iudice ordinario iam lis erat
cōtestata, ut dixi, rōne reculationis cā non potuit ad
uocari, & alteri committi, Spec. in tit. de recusatio. §.
reculari, & §. sit aut recusatio. c. inter monasteriū, ex-
tra de re iudicata, Bal. in l. apertissimi. C. de iudi. & in
l. si. col. 1. C. de senten. & interloquit. omnium iudic.
Præterea rōne reculationis iudicis ordinarij in ter-
ris non subiectis iurisdīcōni tpali ecclesiæ nō pōt in cā
temporali recurri ad Papam tāquam ad superiorem,
cum ipse Papa in temporalibus in ciuitate Florentiæ,
& alijs terris imperio subiectis non dicatur esse supe-
rior, sed illius Dux, ad quem erat recurrendū, ut di-
ctum est. Nec inter illos casus, in quibus de iudicibus
imperij, & ijs, qui temporali iurisdīcōni ecclesiæ non
subiunguntur, ad Papam recurri potest, connumeratur casus
reculationis iudicis, ut colligitur ex ijs, quæ habē-
tur in c. licet ex suscepto, & ibi gl. & scribentes, extra
de fo. competen. ¶ Nec prædictis aduersatur, q̄ t̄ Pa-
pa maior, & superior omnibus alijs ordinarijs esse di-
citur, c. nemo, c. aliorum, c. cuncta per mundum, 9. q.
3. & idem est delegatus suus, c. sanē. de offi. delega. c.
pastoralis, §. præterea. de offi. ordin. scriben. maxime
Alex in rub. ff. de offi. eius, cui mand. est iurisdīcō. ergo
ipse, uel eius delegatus iudici ordinario ciuitatis
Florentiæ potuit inhibere. Quia primo respondetur,
q̄ t̄ Papa est maior, & superior omnibus ordinarijs
in causis spūalibus, & ecclesiasticis, d. c. cuncta, d. c.
qm̄, & d. c. cum ad uerum, non autem in causis tpalib.
& prophanis, nisi in terris iurisdīcōni ecclesiæ tempo-
rali subiectis, ut in d. c. si duobus, & d. c. per uenera-
bilem: sed nos sumus in prophanis, & merē tempo-
ralibus & in terris non subiectis iurisdīcōni tempo-
rali ecclesiæ, ut supra, ergo &c. Præterea t̄ Papa, uel
alius iudex ecclesiasticus potest iudici seculari inhi-
bere, ne procedat in causā temporali, etiā si esset
in terris imperio, uel regi subiectis, quando illa cau-
sa secularis a cā spūali depēderet, uel illi esset annexa,
ut in d. c. tuā. c. q̄to, extra de iudi. cū alijs supra allega.
Sed causa, q̄ corā iudice Florentiæ pēdebat, nec spi-
rituali erat annexa, nec ab illo dependebat, sed erat
merē prophana, & temporalis, ut ex inspectōne in-
strumenti, & ex actis apparet, ergo inhibito fieri nō
potuit, & facta aliquem effectum operari non ualuit,
ut colligitur ex ijs, quæ uoluit Bald. in l. 1. C. q̄to &
quando iudex, quem refert, & sequitur insignis præ-
ceptor meus Senensis in dicto consil. 99. uol. 3. col. ult.
& hæc quoad primum dubium sufficiant. ¶ Capiō se-
cundum, utrum sententia à iudice Florentiæ lata, q̄
restitutio in integrum petita non sit concedēda, fue-
rit aqua, & iusta, nel iniqua, & iniusta. Et q̄ iusta fue-
rit, uideretur prima facie dicendum, q̄nī quādo mi-
nori agenti competit remediū ordinariū, & extra-
ordinariū rellōnis in integrum, tunc agendum est
remedio ordinario, non autem extraordinario, l. in
causā la. 2. in prin. ff. de minoribus, cum alijs. Sed Re-

uerendissimo ep̄o minori, & p̄r curatori
hereditati iacenti contra Reuerendissimū
ad iō mandati dabatur, & ratione laboris
medij rellōnis in integrum contra ordi-
petere, ergo remediū rellōnis extraordi-
tentari non potuit. ¶ Sed tamen in casu, de
contrarium uerius est, nam quōties remediū
narium contra unum competit, remediū
traordinariū contra alium etiam ex eade-
rūc in electiōne minoris est prius quo uoluit
dio agere, l. etiam la. 1. & la. 2. ibiq̄. glo. & sci-
tut. uel curat. interuen. glo. in d. l. in causā
casu, de quo agitur, remediū ordinariū
dium extraordinariū minori competit
heredi suo uel hereditati iacenti contra di-
go in eius electiōne fuit prius etiam remediū
ordinariū intentare. Præterea quando ad
ria prouenit ab actū uoluntario, quāuis illa
minore intentanda, l. cum mandato, in f. f.
ribus: tamen hoc fallit, quando is, contra
ordinaria cōpetebat, non erat soluendo, q̄
fidium prius restitutio in integrum per
mandato, & ibi gl. & est gl. in §. pupillis, in
rellōnis, & ibi Ang. in auri. de hered. & t̄
mē declarat Salicet. in l. f. C. si tut. uel co-
Sed, ut probatum fuit, manifestum est
mum Cardinalem nō fuisse soluendo, cū
ep̄o minori, uel suis heredibus licitū
dium restitutionem in integrum petere,
agere actiōne ordinaria contra heredes
fini Cardinalis, qm̄ inanis est actiō, quā
bitoris excludit, c. olim nobis, extra de res-
In his tamen, & in ceteris me remitto ad
mius dominus consultor plenē, doctē,
ius dictis in omnibus adhaereo. Laus Do-

S V M M A E.

- 1 Innouare non censetur, sed suam possessionem conser-
uare pendente sua antiqua possessione iuratur, & q̄
sit uerum, num. 7. & 24.
- 2 Lite pendente quis non est sua ueteri possessione prius
in ea à iudice conseruandus, etiam si iniqua per
ex eo, quod ius commune possessori restitueret.
- 3 Iudex à quo etiam pendente appellatione possessionem
qua possessione tuetur, & quare.
- 4 Domino, & possessori adificium suum demoliri, & re-
mentaq̄ eius ad reparationē, & ornatum alterius
adificij transferre licet, & nu. 14. & 25. ubi id
Et quid in adificio, in quo alius ius aliquod habet
& 25.
- 5 Item de una ciuitate, seu uilla ad aliam ciuitatem
transferre licet, & nu. 29. ubi id declarat.
- 6 Muri municipalis auctoritate principis dirui, & con-
posunt, & non sine illa.
- 8 Lite pendente is dicitur innouare, & attentare, qui
possessione alio modo, quā antea, aliquid facit
dolosum in præiudicium partis.
- 9 Et cui hoc probandi onus incumbat.
- 10 Vusufructuarius, & usufructus non possunt demoliri,
statum, & qualitatem rei mutare, nel alterare.
- 11 Prelatus dissipando, & dilapidando bona ecclesiæ
facere, & illicitum attentare, & itaque
administratione remouendus.
- 12 Vassallus est similis usufructuario, & adificium à domino
absque consensu domini tollens, & diuersus præiudicium
statum, & qualitatem rei mutare, nel alterare.
- 13 Et mutando etiam in melius formam, statum, & quali-
tatem, & in scio domino, causam domini deteriorare,
inuito, & in scio domino, causam domini deteriorare,
& melior est conditio prohibentis, quando ad
ad usum naturaliter non destinatum.
- 17 Vassallus habet solū dominium, et naturaliter possidet